

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 7 stycznia 1922 r.

o zmianach i uzupełnieniach Przepisów Przewozowych, stanowiących część I Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z d. 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządzają się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. W Przepisach Przewozowych, stanowiących część I Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 65, poz. 414) wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

W art. 54 w ust. 2 punk. B) w post. wyk. II maksymalna norma odszkodowania podnosi się z 200 mk. na 1000 mk. za 1 kg.

W art. 74 ust. 1 uzupełnia się postanowieniami wykonawczymi treści następującej:

„(Post. Wyk.) I. O przeszkodach w przewozie przesyłek ogłasza się w Monitorze Polskim z podaniem przyczyny przeszkody i drogi okólnej.

(Post. Wyk.) II. Przesyłki, nadawane po nastaniu przeszkody w przewozie, mogą być przyjmowane do przewozu jedynie drogą okólną. Drogę tę nadawca obowiązany jest wskazać w liście przewozowym”.

W art. 76 ust. 2 uzupełnia się postanowieniem wykonawczym treści następującej:

„(Post. Wyk.). Odbiorca, wymieniony w liście przewozowym, może zlecić, ażeby przesyłkę, po uiszczeniu przezeń przewoźnego i innych ciężących na towarze należności, wysłano na podstawie nowego listu przewozowego ze stacji pierwotnego przeznaczenia na inną stację. Za wykonanie takiego zlecenia pobiera się specjalną opłatę, wskazaną w p. 10-a Wykazu opłat dodatkowych (Część II taryfy). Wykonania takiego zlecenia kolej może jednak odmówić”.

W art. 79 ust. 4 uzupełnia się postanowieniem wykonawczym treści następującej:

„(Post. Wyk.). W razie zagubienia pierwotnego zawiadomienia i żądania wydania jego odpisu, pobiera się po 20 mk. od każdego zawiadomienia”.

W art. 81 skreśla się post. wyk. II do ust. 4.

Art. 86 otrzymuje brzmienie następujące:

1. Kolej nie ponosi odpowiedzialności:

- a) za szkodę na towarze, który na mocy przepisów niniejszych, wymagań taryfy, albo też stosownie do osiągniętego z nadawcą porozumienia, wyrażonego w liście przewozowym, przewożony jest w wagonach niekrytych, o ile szkoda wynikła wskutek niebezpieczeństwa połączonego z tego rodzaju przewozem;
- b) za szkodę na towarze, który, zgodnie z oświadczeniem nadawcy w liście przewozowym, przyjęty był do przewozu bez opakowania lub w opakowaniu wadliwym, aczkolwiek, z powodu właściwości swoich oraz w celu zabezpieczenia towaru od zaginięcia lub uszkodzenia, wymagał on odpowiedniego opakowania, o ile szkoda wynikła z powodu braku lub wadliwego stanu opakowania;
- c) za szkodę na towarze, który, stosownie do niniejszych przepisów, wymagań taryfy albo osiągniętego z nadawcą, a wyrażonego w liście przewozowym porozumienia, powinien być załadowany przez nadawcę i wyładowany przez odbiorcę, o ile szkoda powstała wskutek niebezpieczeństwa, połączonego z czynnością załadunkową, wyładunkową lub też wskutek wadliwości załadowania;
- d) za szkodę na towarze, który dla swych właściwości przyrodzonych narażony jest na szczególne niebezpieczeństwo zaginięcia, częściowego braku lub uszkodzenia wskutek połamania, rdzy, wewnętrznego zepsucia, wzmożonego wycieku, wyschnięcia lub rozsypania, o ile szkoda wynikła skutkiem pomienionego niebezpieczeństwa;
- e) za szkodę, przy przewozie zwierząt żywych, o ile szkoda ta wynikła ze szczególnego niebezpieczeństwa, połączonego z przewozem zwierząt żywych;
- f) za szkodę, przy przewozie towarów i zwierząt żywych, którym, stosownie do przepisów niniejszych, wymagań taryfy lub porozumienia z nadawcą, wyrażonego w liście przewozowym, towarzyszyć powinien dozorca, o ile szkoda powstała wskutek niebezpieczeństwa, któremu zapobiec miał za zadanie dozorca.

2. Jeżeli z okoliczności danego faktu wynika, że szkoda mogła nastąpić wskutek jednej z powyżej wymienionych przyczyn, to dopóki osoba, uprawniona do roszczeń, nie udowodni rzeczy przeciwnej, istnieje domniemanie, że szkoda rzeczywiście powstała wskutek tej właśnie przyczyny.

3. Powyższe przepisy nie zwalniają kolej od odpowiedzialności, w razie jeżeli wina jej zostanie udowodniona”.

W art. 88 post. wyk. do ust. 3 skreśla się.

W załącznikach C № 1 i № 2 pod tytułem „List przewozowy №..... na przesyłkę zwyczajną” (wzgl. pośpieszną) (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 16, poz. 82, str. 295 i 297) umieszcza się w nawiasach, *petitem*, uwagę następującą:

„Przewóz dokonywa się na podstawie „Przepisów przewozowych” oraz „Postanowień taryfowych” Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1922 r.

Minister Kolei Żelaznych:
Sikorski

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *Henryk Strasburger*